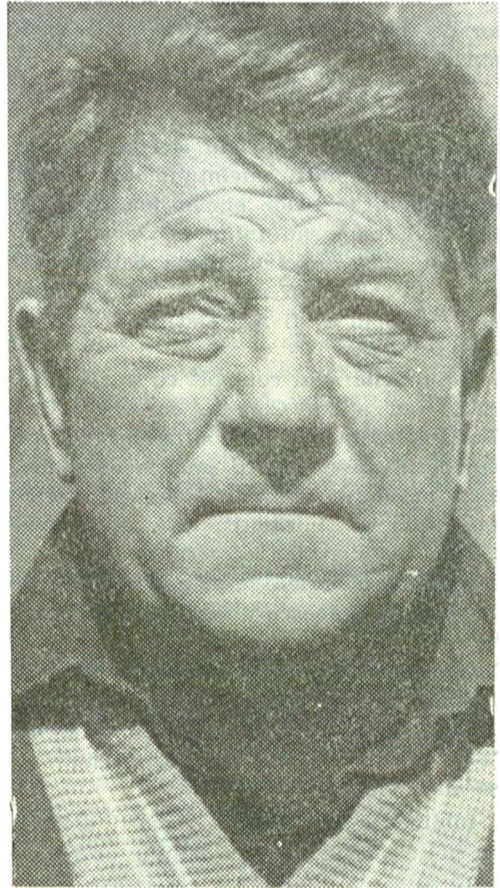

Poem pentru Jean Gabin

iubește teatrul

Privirea pururi albastră și încă de copil
suride
buzele strînse osindesc
loviturile vieții,
Nu se moare decît o dată
spune un dicton,
Se moare adesea
tot timpul se moare
răspunde pe ecran
Jean Gabin.
Jean Gabin
actor tragic din Paris
gentleman al cinematografului elisabetan
în mahalaua filmului cotidian.
Cinematograful n-a fost mut niciodată
fiindcă avea atitea lucruri de spus
pe șleau
lucrurile pe care le spunea devenind
internațional.
Mai tîrziu îl vor fi plătit să vorbească
fiindcă nu se putea altcumva.
Jean Gabin este unul dintre acei
care l-au ajutat grozav
să-și rostească bieteles vise
cît mai viu și cît mai adevărat.
Glasul lui Jean Gabin este adevărat
e glasul privirii sale
glasul gesturilor și-al miinilor lui.
Fiindcă Jean Gabin
un întreg perfect asamblat
este sincron din cap pînă-n picioare.
Actorul cel mai fragil și în același timp
cel mai robust.
Sobru ca vinul roșu
simplu precum pata de sînge
și-adeesea vesel precum vîntșorul alb
„ca-n viață“ el joacă
ca-n viața tînuită și visată.
Jean Gabin este vizibilul în carne și oase
vizibilul unui suflet omenesc
care își joacă în mod public rolul
dîinaintea celorlalți oameni
care își joacă misterul
și încă prost fiindcă n-o nimeresc.
Actor liric și pictor de talent
el mereu a reușit să facă portretul
a ceea ce are de făcut
a ceea ce are de spus

de arătat
și chiar fără să se gîndească
el adaugă tonul lui
și își spune părerea despre dragoste
și și-o spune și despre viață
sau despre moarte foamete plictiseală
simplu
ca și cum s-ar juca.
O rază de bucurie poate dura nespus de
mult
nefericirea unora nu-t poate face fericiți
pe ceilalți.
Jean Gabin.
Mereu același mereu egal
mereu Jean Gabin
mereu cineva.

toată lumea

iubește teatrul

În românește de
Dan CIACHIR